

Szaniawy-Poniaty

[Statut sołectwa](#)

Sołtys: **Łukasz Drygiel**

Rada Sołecka:

1. **Ryszard Wysokiński**
2. **Ireneusz Jasiński**
3. **Krzysztof Gołowski**
4. **Marian Szaniawski**
5. **Janina Godlewska**

Szaniawy-Poniaty – [wieś](#) w [Polsce](#) położona w [województwie lubelskim](#), w [powiecie łukowskim](#), w [gminie Trzebieszów](#).

Integralne części wsi Szaniawy-Poniaty^{[3][4][5]}

SIMC	Nazwa	Rodzaj
0693090	Podkarwów	część wsi
0693109	Podostrów	część wsi
0693115	Podtrzebieszów	część wsi
0693121	Ryndy	część wsi
0693138	Salamony	część wsi
0693144	Sierakówka	część wsi

STOWARZYSZENIA:

- [OCHOTNICZA STRAŻ POŻARNA W SZANIAWACH - PONIATACH](#)
- [STOWARZYSZENIE „SZANIAWY RAZEM”](#)
- [Koło Gospodyń Wiejskich w Szaniawach Poniatkach](#)

Wierni [Kościoła rzymskokatolickiego](#) należą do parafii [Matki Boskiej Nieustającej Pomocy w Szaniawach-Matysach](#).

W latach [1975?1998](#) miejscowość administracyjnie należała do [województwa siedleckiego](#).

Przez Szaniawy przebiega ważna [linia kolejowa Warszawa-Terespol-Brześć](#) ze stacją [Szaniawy](#). Najbliższym Szaniawom miastem jest [Łuków](#) (12km).

Na stałe zamieszkuje tu około 700 mieszkańców, z których już tylko mniejsza część zajmuje się rolnictwem. Szaniawy leżą na terenie Radzyńskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu i otoczone są malowniczą okolicą. O każdej porze roku można tu ujrzyć piękne krajobrazy, pospacerować i pooddychać świeżym powietrzem. Do zwiedzania okolicy świetnie nadaje się rower, gdyż na drogach prowadzących do Szaniaw jest niewielkie natężenie ruchu.

W Poniatach zbudowana jest remiza OSP. Na głównym skrzyżowaniu w Poniatach stała zabytkowa kapliczka, zburzona z nie wiadomo jakiego powodu. W dniu 3 X 1946 roku na stacji Szaniawy Poniaty oddział A.K obwodu Łuków i Radzyń Podlaski pod dowództwem „Kurzawy” opanowały i rozbiły sowiecki pociąg wojskowy „Mitropa”.

Przypisy

- [Bank Danych Lokalnych](#)
- [Oficjalny Spis Poczтовых Numerów Adresowych poprzez wyszukiwarke](#). Poczta Polska S.A., styczeń 2013. [dostęp 2015-03-26].
- *Rozporządzenie Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 13 grudnia 2012 r. w sprawie wykazu urzędowych nazw miejscowości i ich części (Dz.U. z 2013 r. poz. 200)*
- [GUS. Rejestr TERYT](#)
- [KSNG: Wykaz urzędowych nazw miejscowości i ich części](#) (pol.). opublikowany [w:] [Dz.U. z 2013 r. poz. 200](#) ze zmianami w [Dz.U. z 2015 r. poz. 1636](#). [dostęp 2018-01-06].

23 dm., 186 mk. W 1827 r. 29 dm., 150 mk. W pobliżu przystanek dr. żel. warsz.-teres-polskiej, odl. 10 w. od Łukowa a 80 od Brzeźcia. Fol. Sz. rozl. mr. 998; gr. or. i ogr. mr. 394, łąk mr. 119, past. mr. 162, lasu mr. 270, nieuź. i place mr. 51; bud. mur. 1, drewn. 20. Wś os. 21, mr. 199. b) *Sz. Poniaty*, wś i folw., ma szkołę począt., 57 dm., 333 mk., 1542 mr., w tem 360 mr. folw. W 1827 r. 41 dm., 213 mk. c) *Sz. Ryndy*, wś i folw., mają 24 dm., 169 mk., 78 mr. W 1827 r. 15 dm., 89 mk. Jestto dawne gniazdo Szaniawskich. W XVI w. było więcej części z oddzielnymi nazwiskami. Według reg. pob. pow. łukowskiego z r. 1531 w części Sz. Matysy Jan i inni Ryszkwoscy płacą od 1 łanu, w części Sz. Poniaty płacą Pudelkowie od 1 łanu, w części Salomony tylko od 1/2 łanu, a w części Rindy też od 1/2 łanu. W 1552 r. już obszar uprawny się zwiększa. Sz. Matysy dają od 1 łanu i ćwierci, Poniaty od 1 łanu, Rindy od 2 ćwierci a Salomony od 3 ćwierci. Widocznie przemysł leśny, bartnictwo, hodowla bydła stanowiły główne źródło dochodów. Rolnictwo rozwija się dopiero w drugiej połowie XVI w. Według reg. pob. z r. 1580 w części Sz. Gzary, w par. Trzebieszów, Krzysztof Saniawski płaci i od sąsiad swych od 6 włók, które sami orzą, fl. 3, od 2 zagr. bez ról gr. 8, od 5 komornic bez bydła gr. 10, zagrodnik trzeci spuszczał. Suma fl. 3 gr. 18. W części Sz. Matysy Sebaścjan Pliska z uczestnikami swymi od 5 włók, co sami orzą, fl. 2 gr. 15; Piotr Pesko i z bracią swą od lasznickiej włóki i z czwarciny gr. 25, od ogrodnika bez roli gr. 4, od komornicy bez bydła gr. 2. Suma fl. 3 gr. 16. W części Sz. Poniaty Wojciech Saniawski i od sąsiad swych od 15 włók, co sami orzą, fl. 2 gr. 15, od 6 komornic bez bydła gr. 12, od 4 zagród bez ról gr. 16. Suma fl. 3 gr. 13. W części Saniawy Rindi Andrzej Rinda i od sąsiad swych od 6 włók, które sami orzą, fl. 3, od zagrody na roli gr. 6. W części Sz. Salomony Stanisław Olszewski z pół wsi od 3 włók, co sami orzą, fl. 1 gr. 15, od 3 zagród bez ról gr. 12; Szczesny Gzara i Olekay z innymi uczestnikami od 3 włók, co sami orzą, fl. 1 gr. 15, od zagrody bez roli gr. 4, od komornicy bez bydła gr. 2. Suma fl. 3 gr. 18 (Pawiński, Małop., 385, 399, 419).

Br. Ch.

Szanicha, wś, pow. syczewski gub. smoleńskiej, przy drodze z Iwaszkowa do Syczewki, o 19 w. od Syczewki.

Szanie, wś (ob. *Pojewoń*), mylnie za: *Szaki*.

Szaniec (może *Saniec*), wś, folw. i dobra, pow. stopnicki, gm. i par. Szaniec, odl. 18 w. od Stopnicy, około 6 w. na płn. od Buska, w malowniczym położeniu, wśród wzgórz gipsowych, wzn. około 800 st. n.p.m., w pobliżu

drogi bitej kielecko-stopnickiej, posiada kościół par. mur., szkołę począt., dom przytułku dla starców, starożytny dwór, młyn wodny, cegielnię; pokłady gipsu, łomy wapienia i piaskowca. W 1827 r. 81 dm., 610 mk. Dobra Sz. składały się r. 1885 z folw.: Sz., Janów, Nowy Folwark i Józefów al. Kameduły, rozl. mr. 2460; fol. Sz. z Nowym Folwarkiem i Józefowem gr. or. i ogr. mr. 742, łąk mr. 168, past. mr. 236, lasu mr. 884, nieuź. mr. 62; płodozm. 9-pol., las nieurzadzony; fol. Janów gr. or. i ogr. mr. 304, pastw. mr. 7, nieuź. mr. 57; płodozm. 11-pol.; bud. mur. 9, drewn. 13. Wś Sz. os. 89, mr. 804. W połowie XV w. istnieje tu już kościół par. mur. (z kamienia wapiennego), p. w. Panny Maryi. Przy kościele prebenda, mająca swój dom i plac i dziesięcinę (wartości do 4 grzyw.) z 4 łanów odrębnych we wsi. Dziedzicem wsi był Krzesław z Kurozwęk h. Róza. Łany kmiecie i folw. (prócz owych 4) dawały dziesięcinę plebanowi, wartości do 10 grzyw. Do kościoła należały role, łąki, trzy sadzawki, czynsz z dwu karczem (po seksagenie), grzywna z młyną (Długosz, L. B., II, 378). Jeden z Kurozwęckich, także Krzesław, bisk. kujawski (od 1493 r.), kanclerz koronny, dziedzic Szańca, wznosił tu na miejscu pierwotnego, małego zapewne kościołka, nową piękną świątynię, z kamienia ciosowego, w r. 1499. Napis po obu stronach wielkiego ołtarza powiada o tym fundatorze, iż „ecclesiam a se elegantissime edificatam et omnia altaria in eodem dedicavit et consecravit, apparatusque elegantissimi pro cultu divino auxit, imaginibusque et picturis exornavit ac preventibus dotavit“. Jeszcze r. 1508 Sz. i przyległe wsi należą do Stanisława z Kurozwęk. W r. 1579 siedzi tu Wojciech Padniewski, ststa dybowski, płaci on od 14 osad., 7 łan., 2 zagr., 2 biednych, 2 rzemieśl. (Pawiński, Małop., 224, 487). Tenże Padniewski, dziedzic Sz. i Pilicy, darował kościołowi sprzęty i aparaty kościelne po swym stryju Filipie, biskupie krak., a Stanisław na Pilicy Padniewski, ststa dybowski, wcielił w 1612 r. prepozyturę szaniecką do kolegiaty pilickiej. Tradycja o istnieniu w Sz. zboru aryńskiego nie ma podstawy. Według podania budynek murowany, mieszczący komnaty zajmowane przez możnych dziedziców okolicznych dóbr w czasie pobytu ich w Sz., miał być pierwotnie zbozem. Od Padniewskich przeszedł Sz. i Pilica w ręce Myszkowskich. Ostatni z nich Józef Władysław, kasztelan sandom., założył o 1/4 mili od Sz., wśród lasu, klasztor kamedułów z kościołem drewnianym, przy końcu XVII w. Zmarł on 1727 r. w Szańcu i został pochowany pod kościołem kamedulskim. Wraz z ordynacją Myszkowskich i Sz. przeszedł do Wielopolskich.